

Scénář Ladislav Hrabala

Zpracovali žáci ZŠ Železnice: Tadeáš Horák, Jakub Kyselo, Radovan Vinkler, Karolína Jančarová, Anna Čapková, Eliška Machová, Nela Vojtěchová

„Byl tak zvaný Vítězný únor, kde byly všechny firmy znárodněny. Moji rodiče měli restauraci v Nitře. To všechno přišlo pod státní správu. Museli toho moji rodiče nechat, bylo jim to vyvlastněno, tak jsem se vrátil do Železnice.“

Ladislav Hrabala se narodil v Železnici v roce 1943. Po konci 2. světové války se rodiče přestěhovali do Nitry, odkud pocházel otec. Po komunistickém puči v roce 1948 se Hrabalovi vrátili do Železnice, kde bydlela rodina maminky.

„Neuměl jsem slovo česky, dva až šest let jsem žil na Slovensku. Přišel jsem do školy a nevěděl jsem česky nic.“

Z Nitry má Ladislav Hrabala několik vzpomínek. Vyprávěl nám dvě. První, jak klečel za trest na chodbě restaurace, protože vypil misku piva psovi a pak druhou.

„Měli jsme jít k fotografovi. Nechtěl jsem se fotit, to nemám rád dodnes. Na dvoře vyměnili olej v autě a byl tam v umyvadle. Tam byl můj bratranec, tak jsem do toho hodil cihlu, takže olej vystříkl ven. Měli jsme námořnické krátké kalhoty, tak to bylo nepoužitelný.“

Později se stal vášnivým fotografem, dokonce chtěl být kameramanem. Musel by ale opustit Železnici, a to odmítl. Vybral si střední strojní školu v Jičíně, kam mohl dojíždět. V Železnici trávil volný čas s kamarády pořád venku.

„A potom tady byl nějaký pan Bachůrek, stolní tenista, a ten mě prostě uhranul. Začal jsem hrát taky. Pak už mě to prostě bralo. Na vojně v Dukle. Založil jsem Duklu Turnov jako stolní tenis a potom jsem přes pana Bachůrka telefonicky založil oddíl tady.“

Stolnímu tenisu Ladislav Hrabala naprosto propadl. Když se v roce 1964 vrátil z vojny, stal se předsedou Tělovýchovné jednoty Železnice.

„Jenže tenkrát to byli tři družstva na okrese. Sobotka, my a Libáň. Jičín už postoupil do kraje, ten už hrál v kraji, takže ten nebyl.“

Aby si zahráli, každý tým hrál s každým třikrát. V současné době je v okrese Jičín padesát družstev.

„Na ping-pong jsem byl pes. Tenkrát jsem řekl, bude to a omlouvala pouze vlastní smrt.“

Pod vedení Vladislava Hrabaly se stolní tenis v Železnici rozvíjel, hráči se dostali i do krajského přeboru. V současné době jeho štafetu převzal jeho syn Jan.

Ladislav Hrabala považuje Železnici za nejlepší místo na světě, několikrát v životě měl možnost se přestěhovat, ale vždycky odmítl. Je velký patriot. A co vzkázal mladé generaci?

„Vytrvat, vytrvat, mít vůli vydržet, nechtít všechno hned! Všecko hned nejde, ani všecko hned není.“

